

‘Dopen vanuit verwondering’; (Mattheüs 28: 16-20, zondag 27 juli 2025)

Gemeente van Jezus Messias

Vanmorgen wordt er gedoopt met levend water in de kring van de gemeente. Een gebeurtenis om dankbaar voor te zijn en eentje om je over te verwonderen. Want het is toch gewoon een wonder: dat twee jongens; Tim en Tycho, zich willen laten dopen. Ze ervaren het bijzondere van het leven en dat willen ze uiten door zich te laten dopen in de Naam van de Vader, Zoon en Geest.

Verwondering is een bron van geloof. Dat je als mens bestaat, dat je er bent, dat je ademt en leeft, dat is iets om je over te verwonderen. Je had er ook niet kunnen zijn. Maar je bent er! Met jouw eigen naam, je eigen karakter en talenten. Dat jij als uniek mens er bent: te midden van ‘pak em beet’ acht miljard mensen: dat is en blijft een wonder. Net als heel de Schepping trouwens. De dieren, de bergen, de rivieren, de hele kosmos. Daarover kun je je alleen maar verwonderen.

Als je dit alles tot je door laat dringen, dan denk je toch: er is meer tussen hemel en aarde. Al die mensen met hun verhalen en ideeën, de hele natuur, de oneindige ruimte waarin we leven: dat is toch niet zonder zin en doel, zonder betekenis? Daar wil je een antwoord op geven. En dat antwoord noemen we geloof. Het beseffen dat er een God is die zin geeft aan de het leven.

Geloven zou je kunnen omschrijven al een gevoeligheid voor het wonder van de wereld. Gevoeligheid voor het wonderlijke van de Schepping; het leven op zich. Gevoeligheid voor het bijzondere van ons bestaan. Dat het leven de moeite waard is, dat wij het leven kunnen geven aan anderen, aan elkaar.

We zijn als mensen niet alleen gevoelig voor ons eigen leven, maar ook voor dat van de ander. Deze gevoeligheid voor de ander is de bron voor onze verantwoordelijkheid voor de ander. Ik voel me verantwoordelijk voor het wel en wee van mijn naaste, want ik ben gevoelig voor hem of haar. Als de ander huilt, dan word ik geroepen tot troost, als de ander pijn heeft, word ik geroepen tot zorg. Als de ander vrolijk is, dan ben ik dat ook.

Deze gevoeligheid voor het wonder van het bestaan hebben Tim en Tycho ook ervaren. Dat er in deze wereld een God aanwezig is die ons tot leven roept. Tot het doen van het goede, tot het genieten van het leven.

Deel te worden aan deze God; dat was de vraag van Tim en Tycho. Daarom willen ze gedoopt worden: om voor het wonder van het leven te danken. Als een antwoord op hun bestaan.

Nu is het ook heel bijzonder dat God zelf gevoelig is voor het leven. God heeft aandacht voor ieder mens. God heeft voor ieder mens evenveel liefde en aandacht. God heeft ook aandacht voor het bijzondere van de Schepping, het unieke van ieder mens. God, als een 'gevoelige God', heeft zelf ook verwondering over het leven. Ook God laat zichzelf regelmatig overrompelen door het wonder van dat wat God zelf tot leven heeft geroepen. Je zou haast zeggen: 'God is ook een mens', of 'bijna menselijk'. Al wat voor ons mensen geldt, is ook van toepassing op God.

Het is een teken van de kracht van Gods Geest dat Tim en Tycho zelf naar mij toegekomen zijn met het verzoek te worden gedoopt. Als kerk, als gemeente van de Messias kunnen we alleen maar uitnodigend werken. Of mensen deze uitnodiging tot zich nemen is aan hen. Waarom de ene mens de uitnodiging aanneemt en de ander niet blijft een geheim. Het is voor ons als gemeente een teken van hoop dat jonge mensen zich uitgenodigd weten om de ontmoeting met God aan te gaan.

Het verhaal van God gaat altijd door. Via ongekende en ongedachte wegen. We kunnen van alles organiseren, kerkdiensten met eenvoudige taal, populaire muziek of inloopkerkdiensten; het is uiteindelijk aan de Geest van God of mensen geraakt worden of niet. Dit mag ons als gemeente ook ontspannen. Blijf gewoon gemeente van Christus zijn, doe je taak en God, als gevoelige kracht voor het wonder, zal mensen blijven roepen. Het gebeurt gewoon.

In deze viering hebben we het slot van het evangelie van Mattheüs tot leven geroepen. "Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest." Je zou het soms bijna vergeten, maar dit is de hoofdtaak van de gemeente van Christus. Het goede nieuws vertellen buiten de kerkmuren en mensen uitnodigen zich te laten dopen. Alles wat wij organiseren, ondernemen, bouwen dient het dopen van de wereld. Het kerkgebouw, het orgel, De Ruimte, de tuin, het is slechts ondersteuning. Christus plaatste zijn leerlingen in de wereld om daar goed te doen, zaken recht te zetten, welvaart en welzijn eerlijk te verdelen.

Om voluit gemeente van Christus te kunnen zijn hebben we de steun van de Messias zelf. Of in de woorden van Mattheüs: “En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.”

Voor nu genieten we als gemeente van de verwondering over het leven. Zijn we gevoelig voor het wonder van de doop, het wonder van het leven. Dat we net als God, bron van alle leven; de gevoeligheid voor het bijzondere van het bestaan nooit zullen verliezen.

Moge het zo zijn

Jeroen Jeroense

22 juli 2025

Geloofsbelijdenis

Wij zien en ervaren
hoe steeds weer een nieuw leven ontstaat,
dat het leven de moeite waard is,
dat wij leven kunnen geven aan anderen, aan elkaar,
en wij geloven, dat wij hierin op U gelijken,
God, Schepper en Vader van ons allen.

Wij zien en ervaren
dat brood breken en delen met wie het nodig heeft
ons blij en gelukkig maakt,
dat wij elkaar kunnen genezen en vergeving schenken,
dat wij kunnen opstaan ten goede en krachtig leven,
en wij geloven dat wij hierin op Jezus lijken,
die zichzelf gaf aan anderen als gebroken brood
en leeft voor altijd.

Wij zien en ervaren
dat wij vreugde beleven aan eenvoudige dingen,
dat wij geloven, hopen en beminnen
en daarin dichterbij elkaar komen,
en wij geloven dat wij dit alles doen
omdat Gods Geest in ons werkzaam is.

